

vi nok rig anledning til at diskutere hen over sommeren.

Undervisningsministeren har jo lagt op til, at der skal komme en ændring af pædagog- og læreruddannelsen. Der skal strammes lidt op, det skal være sværere at få en uddannelse, der skal centraliseres, sådan at ministeren får lidt mere magt.

Det er nogle af de overordnede linjer, jeg bliver ud, når jeg læser redegørelsen, og det er selvfølgelig nogle overordnede ting, som jeg ikke umiddelbart synes er positive.

Men det betyder ikke, at der ikke er elementer i denne her redegørelse, som Enhedslisten synes er positive, for det er der bestemt. Der kan jeg nævne det, at man går over til, at pædagogstuderende skal have SU i stedet for at være lønede. Det er noget, som de pædagogstuderende har råbt på i årevis, så jeg synes, at det er godt og positivt, at man tager fat her, og jeg synes også, det giver anledning til at diskutere normering, som man også har været inde på tidligere i dag.

Jeg skal sige om læreruddannelsen, at den jo er ret ny. Det kan godt være, at det sådan i Christiansborgsammenhæng er længe siden, at der er lavet en reform, for det var i 1997, men der er jo faktisk kun to årgange, som har afsluttet læreruddannelsen og fungerer ude i virkelighedens verden i dag.

Der synes jeg måske godt, man kan overveje, at selv om det er længe siden i Christiansborgsammenhæng, så er det ikke længe siden i virkeligheden, og det kan være en god idé, at tingene kommer til at virke ude i virkelighedens verden, før man begynder at lave de store forandringer.

Så skal jeg sige, at Enhedslistens mål for folkeskolens arbejde er, at børnene skal kunne få en god ballast til at tackle alle livets sider, ikke kun det kommende arbejdsliv. Det vil altså sige, at vi mener, at viden og færdigheder kun er én dimension. Det er en vigtig dimension, men det er kun én dimension. Det er lige så vigtigt for os, at skolen giver eleverne selvtillid, handlekraft, vilje til at samarbejde, giver dem fællesskabsfølelse, og det kræver, at eleverne får stor indflydelse. Det kræver, at undervisningen tilrettelægges på en måde, sådan at man ikke kun fokuserer på de ikkekreative fag. Det kræver også, at vi for læreruddannelsens vedkommende fokuserer på den del af fagligheden, der handler om pædagogik, og om det forhold, man har til det omkringliggende samfund.

Folkeskolen skal lægge grunden til den demokratiske dannelse, og der er forudsætningen jo, at folk kan forholde sig til og aktivt deltage i samfundslivet. Den nødvendige fornyelse af folkeskolen er betinget, mener vi i Enhedslisten, af en langt bredere samfundsdebat om skolens rolle, om indhold end den nuværende fokusering på faglig kompetence i de enkelte fag. Samtidig stiller den store krav til lærernes grunduddannelse og efteruddannelsesmuligheder, og de ting må ikke blive løsrivet fra hinanden i debatten om en ny læreruddannelse.

Vi ønsker altså, at vi får en ordentlig og grundig visionsdebat om skolen, om læreruddannelsen osv., inden vi kaster os ud i at lave tingene om, og grunden til, at vi ikke har kunnet tage den grundige debat inden det her tidspunkt, er jo, at så få lærere fra den nye uddannelse fungerer ude i virkeligheden. Derfor mener vi, at det er et betænkeligt lille grundlag, vi har for at tage en grundig visionsdebat.

Kl. 16.20

Regeringen vil så fjerne enhedslæreruddannelsen, og jeg skal sige, at jeg var ved at få kaffen galt i halsen, første gang jeg hørte det. Enhedslæreruddannelsen er set med Enhedslistens briller noget af det allermest centrale og positive, der er at sige om den danske folkeskolelæreruddannelse, fordi den giver et overblik over undervisningsforløbet, den giver et overblik over den enkelte elevs sociale kompetencemæssige udvikling over hele det stræk, som folkeskolen udgør. Det mener vi er vigtigt.

I virkeligheden kan man illustrere det ved at spørge: Hvorfor er det, vi taler om brobygningsproblemer mellem folkeskole og ungdomsuddannelse? Hvorfor er det, vi taler om brobygningsproblemer mellem børnehaven og folkeskoleuddannelse? Jamen det er jo, fordi hver gang man overgår til noget nyt, så er det nogle nye rammer, nogle nye betingelser, nogle mennesker, der ser anderledes på ens udvikling, end det sted, man var for.

Hvis man går ind og bryder med enhedslæreruddannelsen, så begynder vi også at have brobygningsproblemer mellem det ene og det andet og det tredje trin i folkeskolen. Enhedslæreruddannelsen giver jo netop mulighed for, at det er en glidende proces, hvor eleven bliver fulgt fra først til sidst, og hvor læreren forventes at kunne have et overblik over og et overskud til at se det forløb som en helhed. Så det mener vi altså vil være meget problematisk og et meget